

[Indenrigsministeren]

Til gengæld siger hr. Henning Rasmussen, at man ikke kan sige, at det er en positiv omlægning, når tilskudsnedsettelsen, altså reduktionen i bloktilskud, blev beregnet efter beskatningsgrundlag. Jo, det er lige, hvad det er, fordi man gav tilskud efter objektive kriterier, og man ændrede jo netop beregningsmetoden for tildeling af statstilskud, da man skulle give reduktion, og det var ensidigt til fordel for de fattigste kommuner, der havde det meget lave beskatningsgrundlag.

Med hensyn til betragtningerne vedrørende Københavns Kommune er det værd at gøre sig klart, at den omlægning, der finder sted i beregning af det, der hedder skattetryksfaktoren, alene anses som fjernelse af en urimelighed. Ved beregning af skattetryksfaktoren og dermed grundlaget for udligning af indkomster i hovedstadsområdet, beregner man skattetryksfaktoren plus skatteværdien af statstilskuddet, og i forbindelse med omlægningen af kommunernes momsbetaling – hvorefter den enkelte kommune jo får den faktisk betalte moms i kommunen tilbage 100 pct., krone for krone, mod til gengæld at betale, hvad kommunerne under ét har modtaget, fordelt efter beskatningsgrundlag – så betyder det, at for hver enkelt kommune er momsbetalingen, det, der hedder momstilsvaret, alene opfattet som et negativt statstilskud. Det er egentlig det, vi råder bod på, som man med rette kan sige er urimeligt: at det ikke er nettotilskuddet, der indgår i udligningen.

Så kan man sige, at det berører Københavns Kommune, og dér må man egentlig sige: Så har Københavns Kommune egentlig haft fordel af, at man ikke har rettet op på dette, dengang man lavede udligningen med skattetryksfaktor plus skatteværdi af statstilskud.

Om de 11 mio. kr., som Københavns Kommune mister i forbindelse med omfordelingen, hvor vi støtter de svage kommuner, med i alt et beløb for 1988 på 198 mio. kr., er det værd at gøre sig klart, at dette er ikke noget nyt. Vi fortsætter en ordning fra 1987, hvor man af det samlede statstilskud havde afsat 180 mio. kr. til de kommuner, som havde et beskatningsgrundlag, der var lavere end 80 pct. af landsgennemsnittet.

Det, der sker i 1988 med dette forslag, er, at man har afsat nøjagtig det samme beløb, blot i 1988-kroner, og sagt: vi er fortsat villige til at

hjælpe de fattigste kommuner defineret som de kommuner, der har det laveste beskatningsgrundlag, og disse 198 mio. kr. sætter os i stand til at løfte alle kommuner, så de mindst har 85 pct. af landsgennemsnittet, når det gælder beskatningsgrundlaget.

Hr. Agerschou taler om, at der ikke er megen forenkling. Når vi berører overudligningsloftet og ser på den omlægning, der her er foreslået ved, at man tager momstilsvaret ud, så betyder det, at antallet af kommuner, der er ramt af overudligningsbestemmelsen, falder fra 88 til 18, og i hovedstadsområdet er faldet fra 48 til 9. Det er en kraftig forenkling set for den enkelte kommune på de vilkår, der gælder. Det er rigtigt, at vi gerne havde ønsket en omfattende forenkling, der sikrer, at enhver kommune altid ved, at de forudsætninger, der gælder på budgettidspunktet, også er dem, der efterfølgende, året efter, er de sande, altså at man ikke skal efterregulere, når det gælder statstilskuddet.

Det kan vi godt i dag gennemføre, og vi har også den formodning, at vi måske bliver enige med Kommunernes Landsforening så betids, at det kan indgå som ændringsforslag til denne lov; ellers vil det efterfølgende blive fremsat som lovforslag. Der er et fællesønske i Kommunernes Landsforening og i regeringen om at forenkle for at give bedre vilkår og undgå, at man efterfølgende skal omgøre beslutninger og skaffe penge til veje, som man én gang har brugt.

Den måde, man behandler Københavns Kommune på, kan regeringen være ganske tilfreds med, for man behandler ikke bare Københavns Kommune lige så godt som landets øvrige kommuner, men man behandler Københavns Kommune bedre, fordi vi har nogle ordninger, der er indført for at tilgodese de problemer, som Københavns Kommune har.

Jeg vil gøre opmærksom på – hvis de 58 mio. kr. ved omlægning af momstilsvarene skulle bruges som argument for, at nu ødelægger man Københavns Kommunes økonomi – at Københavns Kommune har en vækst som ingen anden kommune i dette land. Fra 1987 til 1988 taler vi om 5,7 pct. realvækst.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at de indkomster, som Københavns Kommune rent faktisk har, er langt større end det, der var forudsat, dengang man lavede hjælpeforanstaltningerne med yderligere tilgang af 250 mio. kr. om